

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 233: Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om fleksydelse og lov om betaling for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. (Ændring af fleksjobordningen, visitation, opfølgning, tilskud, fleksydelse).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 19/4 2006. Første behandling 2/5 2006. Betænkning 24/5 2006. Ændringsforslag nr. 17 af 30/5 2006 uden for betænkningen af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen)).

Der var stillet 16 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 17 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1-16 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 10.35

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 235: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

(Ændring af reglerne om meddelelse af opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse til statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn samt til statsborgere i Bulgarien og Rumænien m.v.).

Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj).

(Fremsat 27/4 2006. Første behandling 4/5 2006. Betænkning 24/5 2006).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Siden førstebehandlingen af det her lovforslag om en forlængelse eller fornyelse af aftalen om østarbejderes adgang til det danske arbejdsmarked har der jo været op til flere eksempler på, at østafptalen systematisk kan og bliver omgået af arbejdsgivere, som på mere eller mindre kreativ vis finder de huller, der er i den nugældende østafptale, og også er parat til at finde de huller, der er i den forlængelse af østafptalen, som der er fremsat lovforslag om her.

Senest er det jo kommet frem, at LO har påpeget et af de huller, som kan bruges i forbindelse med, at man nu vil indføre en forhåndsgodkendelse af visse virksomheder, og at man også vil have en forhåndsgodkendelse af vikarbureauer her, som kan medvirke til, at vi får en situation, hvor folk ansat gennem vikarbureauer kan arbejde på en arbejdsplads under løn- og arbejdsforhold, der er dårligere end forholdene for dem, der arbejder der i forvejen.

Et andet af de eksempler, vi har set på, hvordan østafptalen i al sin mangelfuldhed bliver omgået, er i forbindelse med forskellige former for udstationering eller påstået udstationering, hvor kontrolmulighederne for de faglige organisationer er mangelfulde og nogle steder ikke er til stede.

I den forbindelse var det jo meget interessant at høre, hvordan den socialdemokratiske ordfører, hr. Thomas Adelskov, forleden dag optrådte i fjernsynet med udsagn om, at han måske alligevel ikke kunne støtte den nye østaf tale. Derfor ville det jo være meget interessant at høre, om det var andet end blot en udtalelse til fjernsynet, altså om der reelt var tale om en mulighed for nye forhandlinger om en østaf tale, hvor man også inddrager de spørgsmål, som handler om udstationering, der er det helt store problem i forbindelse med østarbejderes adgang til det danske arbejdsmarked. Det er her, arbejdsgiverne virkelig for alvor misbruger østeuropæisk arbejdskraft under løn- og arbejdsforhold, som er ringere end dem, som er gældende ifølge de danske overenskomster.

Derfor skal jeg blot her sige, at østaf talem, som den ligger nu, både er mangelfuld og slet ikke svarer på de spørgsmål, som handler om, hvordan man sikrer løn- og arbejdsforhold på det danske arbejdsmarked i forbindelse med arbejdskraftens fri bevægelighed inden for EU.

Det virker, som om partierne bag østaf talem efterhånden bliver mere og mere skræmt af EU-spøgelset eller EU's trusler om, at EU ved magt vil gennemføre ophævelser af østaf talem og mulighederne for en østaf tale, og at man derfor også har gennemført noget så uhørt, som at man allerede nu blandt forligspartierne har aftalt en udfasning af aftalen og også har aftalt at give en decideret bemyndigelse til ministeren til at lave ændringer i den her aftale, hvis forligspartierne er enige, uden om Folketinget og uden om den almindelige folkelige debat, som jo stadig væk kører, fordi vi har problemer på det her område.

Kl. 10.40

Forligspartierne har på den måde altså ophøjet sig selv til at være det nye Folketing, og på den måde har de sat dem, der står uden for forliget, uden for indflydelse. I øvrigt kunne de jo allerede, da de skulle genforhandle østaf talem, havde taget imod det tilbud fra Enhedslisten om, at vi godt ville have været med til at forhandle den nye østaf tale, men det ville forligspartierne ikke være med til, og derfor er aftalen og lovforslaget også blevet for ringe.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil bare sige sådan til almindelig forbrugerpålysning, og hvis der skulle sidde nogle og lytte med, at den tale, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr er kommet med her, er fra et parti, som på bag-

grund af den aftale, der ligger, har søgt optagelse i forligskredsen, fordi Enhedslisten er fuldstændig enig i det indhold, aftalen har, og derfor har de ønsket at være med.

Men jeg synes, der er to spørgsmål, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr lige skal svare på, i hvert fald kunne jeg godt tænke mig at vide: Hvad er det for huller? Hr. Jørgen Arbo-Bæhr siger, der er nogle huller, som ikke er blevet lukket, dem vil jeg gerne kende, for så skal de selvfølgelig lukkes.

Det andet er: Hvornår er udstationeringsdirektivet blevet en del af østaf talem? Det har det aldrig været og kan ikke blive det, og derfor tror jeg, det er lidt forvirrende, hvis man foregøgl offentligheden, at man via østaf talem kan løse de problemer, der rettelig er vedrørende misbrug af udstationeringsaftalen, men som bare intet har med østaf talem at gøre.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

For det første bare to eksempler på huller: Det ene hul, som jo fremgik af 3F's nyhedsbrev forleden dag, er i forbindelse med muligheden for forhåndsgodkendelse af vikarbureauer. Det andet hul blev påvist af en række faglige organisationer over for bl.a. hr. Ole Sohn forleden dag, nemlig det, der består i, at man ikke fra politiets side har mulighed for rent faktisk at gå ind på den enkelte arbejdsplads og sørge for at lave den afstemning, som betyder, at det bliver afklaret, om der faktisk er tale om udstationering.

Når jeg snakker om udstationering, er det jo, fordi – og det må hr. Ole Sohn også erkende – det helt store problem i forbindelse med forholdene på det danske arbejdsmarked er arbejdsgivernes brug og misbrug af udstationering. Partierne bag østaf talem har overhovedet ikke været interesserede i at prøve at inddrage det spørgsmål, og hvorfor har de ikke det? Det har de ikke af frygt for EU's krav om arbejdskraftens fri bevægelighed, og dermed har man lukket fuldstændig for en diskussion om, hvordan vi reelt forsvarer løn- og arbejdsforhold på det danske arbejdsmarked.

Til sidst er det fuldstændig korrekt, at vi godt ville have været med til at indgå den nye aftale, det ville vi godt, og jeg er helt sikker på, at aftalen ville være blevet bedre, hvis det var, vi havde været med.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Hr. Ole Sohn for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Bare den enkelte oplysning, at hvis man ser på det materiale, som også er lavet om udstationeringsdirektivet, selv om det sådan set ikke er en del af østaftalen, så har den forligskreds, der er, udstyret politiet med en lang række værktøjer, som de kan bruge, og det er noget, som er lavet i samråd med de faglige organisationer og altså arbejdsmarkedets parter i det hele taget, så på den måde er man kommet et stykke af vejen.

Der er mange huller, men et af problemerne, eller jeg vil hellere vende det om og sige, at en af udfordringerne er, at der er begrænsninger af, hvad man lovgivningsmæssigt kan gøre i Danmark både i forhold til EU og i forhold til den danske model. Arbejdsmarkedets parter ønsker ikke, at vi skal gå ind og lave en statsregulering af arbejdsmarkedet, og derfor er der nogle begrænsninger af, hvad man kan gøre lovgivningsmæssigt.

Men der er ingen, der indtil nu er kommet – heller ikke Enhedslisten – med forslag, der kan være med til at sikre en bedre aftale end den, der foreligger.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er glad for, at hr. Ole Sohn nu indrømmer, at der er huller. Jeg er også glad for, at hr. Ole Sohn nu indrømmer, at vi har et reelt problem i forbindelse med udstationering.

Til gengæld kan det godt undre mig at høre, at man igen og igen kan gentage, at man har udstyret politiet med en lang række muligheder, når tilbagemeldingerne fra de faglige organisationer er, at politiets muligheder er begrænsede, hvad angår adgang til arbejdspladserne; politiet er ikke i stand til at lave det nødvendige undersøgelsesarbejde; politiet mangler redskaber; politiet mangler viden på det her område. Det er der, man kan hjælpe de faglige organisationer, så de faglige organisationer bliver fuldstændig i stand til at udfylde den opgave, de skal udfylde, og som de opfylder langt, langt bedre, end myndighederne udfylder deres opgave i dag.

Kl. 10.45

Så derfor er der stadig væk masser af problemer.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak. Så går vi tilbage til ordførerrækken.

Thomas Adelskov (S):

Noget af det, der er blevet sagt her, er en lillebitte gentagelse af det, der blev sagt ved førstebehandling af det her lovforslag. Men jeg må dog sige, at det kommer noget bag på mig, det hykleri, som vi skal høre her i dag fra Enhedslisten.

Jeg erindrer jo, at der, efter at vi indgik den nye østafale, som det her lovforslag hviler på, kom en pressemeddelelse fra Enhedslisten, hvor man meddelte, at man nu tiltrådte den politiske aftale og derefter opfattede sig selv som en del af forligskredsen bag østaftalen. Det synes jeg sådan set var en cadeau til os andre, der har sidet og arbejdet med den aftale. Men så til her i dag at skulle høre det hykleri fra Enhedslisten er der godt nok et stykke vej.

Der blev rejst tre spørgsmål i ordførertalen fra Enhedslisten. Jeg vil godt adressere alle tre spørgsmål.

Først vil jeg sige, at det er fuldstændig korrekt, at vi her i sidste uge fra Socialdemokratiets side satte spørgsmålstegn ved den måde, hvorpå man i Udlændingestyrelsen håndterer godkendelser af arbejdstilladelser til østeuropæisk arbejdskraft. Det gjorde vi af flere årsager, bl.a. fordi faglige organisationer over for os havde rejst en række sager, hvor virksomheder uden overenskomst havde fået en godkendelse; hvor et enkelt kryds på en blanket havde udløst, at man fik godkendelsen alligevel, som om man havde overenskomst.

Desuden lå der en rigsrevisionsrapport, som kraftigt kritiserede Udlændingestyrelsen for netop den praksis ikke at efterkontrollere, om virksomhederne faktisk havde og har overenskomst, inden man udstedte arbejdstilladelserne til dem.

Til det var vi selvfølgelig nødt til at sige, at vi jo ikke kan bevæge os ind i en ny æra, hvor vi skal til at lave forhåndsgodkendelser af virksomheder med overenskomst, hvis ikke vi også kan være sikre på, at der er en praksis i Udlændingestyrelsen – eller det, der nu fremover hedder Udlændingesservice – hvor man går ind og undersøger og faktisk forholder sig til, om der vitterlig også er en overenskomst, om virksomheden er medlem af en arbejdsgiverorganisation eller har en tiltrædelsesoverenskomst.

Vi havde i går et møde i forligskredsen, hvor vi aftalte, at der fremover, når der skal udstedes arbejdstilladelser, skal være en dokumentation for, at der foreligger en overenskomst, at virksomheden er medlem af en arbejdsgiverorgani-

sation, eller at den har en tiltrædelsesoverenskomst. Før kan der ikke udstedes arbejdstilladelser eller laves forhåndsgodkendelser.

Så vi har sådan set fået løst det problem, som de faglige organisationer har rejst og påpeget, og vi skulle dermed fremover undgå, at der udstedes tilladelser til virksomheder, som er kommet til at sætte kryds i den forkerte rubrik. Det var svar nummer et til hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Det næste spørgsmål gik på vikarbureauer. Vi har stadig væk et udestående i forligskredsen, hvor vi sidder og arbejder med nu at få tekstafgrænset, hvordan vi tolker situationen med vikarbureauerne. Men det er værdt at understrege, at de vikarbureauer, som kan få forhåndsgodkendelse, skal have overenskomst, altså at vikarbureauer uden overenskomst ikke kan få en forhåndsgodkendelse.

Det, vi sidder og arbejder med i øjeblikket, er, hvordan vi udmønter den generelle forståelse af og den generelle politiske beslutning i forligskredsen om, at når man får arbejdstilladelser, og når man får forhåndsgodkendelser, ja, så er det til arbejde, hvor der bliver aflønnet og arbejdet under arbejdsforhold, der er normale på overenskomstrådet inden for det område, hvor man kommer til at arbejde, altså uanset om man er vikarbureauansat, eller om man er ordinært ansat på en virksomhed.

Det sidste spørgsmål, hr. Jørgen Arbo-Bæhr rejser, er, om vi nu i forligskredsen har sat os over Folketinget. Spørgsmålet blev sådan set også drøftet ved førstebehandlingen. Det blev drøftet, fordi jeg satte spørgsmålstegn netop ved den ministerbemyndigelse, der ligger i lovforslaget, og bad ministeren bekræfte, at det var efter grundige forhandlinger og diskussioner i forligskredsen.

Hvis hr. Jørgen Arbo-Bæhr, som jo har tiltrådt østaftalen, havde læst østaftalen nøje igennem, ville han se, at det meget tydeligt fremgår, at det er efter samtale og konsultationer og i samarbejde og dialog med arbejdsmarkedets parter, at vi diskuterer, om der skal ske en deregulering af det her område frem mod den endelige afvikling af hele østaftalen i 2009.

Så hr. Jørgen Arbo-Bæhr kan være ganske rigtig. Der er sådan set nogen, der tager hånd om det her på anden måde end ved at holde nogle taler her i Folketingssalen, som jeg synes både er hykleriske og i hvert fald fuldstændig ude af proportioner. Socialdemokratiet har godt fat om den her aftale, og vi skal nok sikre, at arbejdsmarkedets parter og særlig de faglige organisati-

oners interesser og lønmodtagerinteresserne bliver varetaget.

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Bare for en ordens skyld: Hvis man skal være med i et forlig eller en aftale, kræver det, at man bliver inviteret til nogle forhandlinger om det. Hr. Thomas Adelskov har jo sikkert deltaget i samtlige forhandlingsmøder, så jeg kunne godt tænke mig at høre: Hvor mange er det, Enhedslisten er blevet inviteret til?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nå, men nu forstår jeg det bedre. Det handler ikke så meget om indholdet i østaftalen, eller om der skulle være huller eller noget som helst, eller om lønmodtagernes interesser. Det handler mere om Enhedslistens forfængelighed, og om, at man ikke har været inviteret til nogle møder.

Det er sådan, at der er en forligskreds, en gammel forligskreds, som oprindeligt har indgået en aftale om en overgangsordning for de nye østeuropæiske lønmodtagere fra de nye østeuropæiske lande. Den forligskreds er intakt. Vi har fornyet aftalen.

Vi har med glæde noteret os, at Enhedslisten sådan set synes, at det er en god aftale, og at den er så god, at de gerne vil være med. Men altså, at lave så meget ballade her i dag og skabe usikkerhed på det danske arbejdsmarked eller ude blandt danske lønmodtagere om effekterne af det her lovforslag, blot fordi man ikke er inviteret til et møde, synes jeg er lige lovlig voldsomt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er såmænd ikke et spørgsmål om forfængelighed. Der er bare ikke nogen, der skal tage Enhedslisten til indtægt for de ord, der står i det her lovforslag, når vi ikke har haft indflydelse på ét eneste af dem. Hvis Enhedslisten havde været med, havde vi reelt kunnet snakke om, om vi kunne have gjort det bedre. Det har jeg gjort rede for at jeg mener vi kunne. Vi kunne have fået en bedre aftale set ud fra Enhedslistens synspunkt, hvis vi havde haft bare den mindste indflydelse på, hvad der var kommet ud af det.

Helt ærligt: Hvad angår sikkerhed eller usikkerhed på det danske arbejdsmarked, er hr. Thomas Adelskov ligesom jeg godt bekendt med, at ikke mindst inden for byggefagene er der kæm-

pe problemer i dag, og det må hr. Thomas Adelskov anerkende. Østaf-tale eller ej, det handler om, at vi får løst de problemer, og ikke om, om der er nogle, der holdes udenfor eller ej.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Først vil jeg sige, at østaf-talen jo fungerer ret godt. De problemer, der er inden for byggefagene, er sådan set problemer i forhold til udstationeringsdirektivet. Det ligger helt ud over, hvad vi kan regulere via østaf-talen. Så det er ikke den, der er problemet.

Det næste, jeg må konstatere, er, at inden for byggeriet er det min bedste overbevisning at de faglige organisationer er knaldhamrende gode til at finde ud af, hvor der er østeuropæiske virksomheder, der arbejder, og så tage ud og lave overenskomster med dem. Og hvis ikke de vil lave overenskomst, så tager man ud og laver en faglig konflikt med dem, indtil de skriver under på papiret. De gør det rigtig godt derude, og det skal vi takke dem for her fra Folketinget.

Det kan godt være, at østaf-talen kunne være bedre, det skal jeg ikke kunne afvise at den kunne være, hvis Enhedslisten havde været med, men jeg bliver bare nødt til at sige, at man ikke kan stå her og betvivle aftalen, når Enhedslisten lige efter, at vi indgik den, udsendte en pressemeddelelse, der roste aftalen og på den baggrund konkluderede, at Enhedslisten nu følte sig som værende med i forligskredsen, fordi den her aftale var så god.

Det tog vi bare ad notam, jeg var glad for det. Men jeg synes, at den debat, vi har haft her i dag, i hvert fald tyder på, at Enhedslisten er løbet fra det, man tidligere har sagt.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja tak. Så går vi tilbage til ordførerrækken.

Bent Bøgsted (DF):

Nu er vi ved østaf-talen, og den har der været en hel del debat om både herinde og udeomkring i landet. Og når man ser på, hvordan østaf-talen er blevet, og hvordan opfattelsen er udeomkring, er det Dansk Folkepartis overbevisning, at østaf-talen faktisk er ikkeeksisterende, og at forligskredsen lige så godt kunne have fulgt De Radikales ønske om at fjerne den helt. Og det er den sådan set blevet ad omveje.

Den er mere sådan et formelt stykke papir, der ligger der, fordi der skal være visse regler.

Der ligger en hel del forhåndsgodkendelse i den, der kan bruges, og dermed er der mere eller mindre lukket helt op; og så kunne man lige så godt have taget konsekvensen og have fjernet østaf-talen.

Dansk Folkeparti betragter den som ikkeeksisterende, når man så ser på, hvordan det fungerer rundtomkring. Rejsearbejderne har været herinde en hel del gange, og de har i hvert fald også den opfattelse, at den ikke fungerer, som den skal, og at den er ikkeeksisterende, og så kunne man lige så godt tage konsekvensen og sige: O.k., vi fjerner østaf-talen, den er ikkeeksisterende. Og efter det, erhvervsministeren sagde her forleden dag, nemlig at med det servicedirektiv, der er blevet indgået, er alle problemerne vedrørende østaf-talen blevet fjernet, kunne man lige så godt tage konsekvensen og følge De Radikales ønske.

Kl. 10.55

Det er ikke Dansk Folkepartis ønske, at der skulle være åbent, men vi erkender, at vi er uden for indflydelse her. Det var vi allerede fra første færd, da aftalen skulle indgås. Da fik vi ingen klager over, at vi ikke blandede os i det, i modsætning til det tidligere lovforslag, hvor vi egentlig har fået klager over, at vi ikke blandede os. Men her har der været frit spil for Socialdemokratiet, De Radikale og SF til at indgå en aftale, og det vil vi selvfølgelig acceptere.

Men stadig væk må vi erkende, at den ikke eksisterer mere, og så kunne man lige så godt sige det, som det er, nemlig at vi ikke har nogen østaf-tale mere, der fungerer. Den er kun en formssag på et stykke papir.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg vil stærkt advare mod at følge forslaget fra Dansk Folkeparti. Jeg aner jo en ny politisk alliance imellem Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og De Radikale, som vil afskaffe østaf-talen. Det vil jeg stærkt advare imod.

Jeg tror også, at de faglige organisationer og lønmodtagerne er meget interesserede i, at der fortsat er en overgangsordning, som giver nogle muligheder for at tilpasse det danske arbejdsmarked til de udfordringer, der kommer i forbindelse med, at overgangsordningerne bortfalder, når vi når frem til maj 2009. Så jeg vil meget, meget stærkt anbefale, at man ikke følger det forslag, som Dansk Folkeparti nu gør sig til talsmand for, nemlig at fjerne østaf-talen.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu skal det ikke betragtes som et forslag fra Dansk Folkeparti, for Dansk Folkeparti vil meget gerne have en stram overgangsordning. Det er det, vi har foreslået fra starten, at vi skulle have en stram overgangsordning, så østlandene kunne blive bygget op, uden at det skulle gå ud over den danske arbejdskraft. Så der er noget, hr. Thomas Adelskov har misforstået.

Det, jeg sagde, var, at forligskredsen lige så godt kunne have fulgt De Radikales ønske, for det, som hr. Thomas Adelskov har været med til, er netop at fjerne de sidste begrænsninger, der har været i østaf-talen. De er mere eller mindre blevet fjernet med det forlig, hr. Thomas Adelskov har indgået, og det er kun en formssag på et stykke papir.

Det er ikke Dansk Folkepartis ønske, at der ikke skal være en overgangsordning. Vi holder stadig væk fast ved vores ønske fra starten om, at der skulle være en 7-årig fast overgangsordning, og det er det, vi hele tiden har sagt. Det er det, vi siger i dag. Det siger vi også i morgen.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Hr. Thomas Adelskov for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Så har jeg bare misforstået hr. Bent Bøgsted. Da han sagde, at man lige så godt kunne fjerne overgangsordningerne, troede jeg, det var et forslag fra Dansk Folkeparti. Jeg beklager, at jeg havde forstået det sådan.

Men der er en overgangsordning. Det er sådan, at de virksomheder, som nu kan få forhåndsgodkendelser til bestemte jobfunktioner – ikke bare sådan, at de kan ansætte til hvad som helst, men til bestemte jobfunktioner – skal have overenskomst. Og det er alle de faglige organisationer glade for og tilfredse med. Vi har fået masser af tilkendegivelser, også fra hr. Bent Bøgsteds eget forbund, 3F, som har rost aftalen, fordi den netop giver de her muligheder.

Så det, vi gør, er at tilpasse det danske arbejdsmarked til, at overgangsordningerne forsvinder i 2009. Det er sådan set klogt og fornuftigt, at vi gør det i et stille og roligt tempo og giver det danske arbejdsmarked muligheder for tilpasning i stedet for, som hr. Bent Bøgsted jo synes var mere betimeligt, at fjerne hele overgangsordningen.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg skal blot konstatere, at når det kommer til stykket, erkender hr. Thomas Adelskov, at det kun er en formssag, at man skal have den papirgodkendelse, forhåndsgodkendelse. Alle virksomheder, der har overenskomst, kan uden problemer få en forhåndsgodkendelse, det er en formssag af få det stykke papir, og det er ikke hr. Thomas Adelskov, som kommer til at afgøre, hvilke virksomheder der skal have en godkendelse. Jeg tror slet ikke, det kommer til debat herinde, hvem det er, der får en godkendelse, det er kun en formssag.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak. Så går vi tilbage til ordførerrækken, og den næste er fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Jeg håber, at I vil give mig lov til med et smil om munden at citere den navnkundige Dolph:

Ævl og kævl og pladder kommer ud af jeres mund.

Kl. 11.00

Jeg er nødt til at sige det, for sagen er jo, at hvis man vågner en lillebitte smule op, vil man se, at vi står over for en massiv overophedning af den danske økonomi. Vi har den laveste ledighed i mere end 30 år, og der er en massiv mangel på arbejdskraft. Det er ikke til at opdrive en håndværker, der er utallige ubesatte stillinger i pleje- og omsorgssektoren, vi mangler rengøringsassistenter, chauffører, klejnsmede, gartneriarbejdere. Det er da det, der er virkeligheden.

Virkeligheden er da ikke, at vi skal sidde her og diskutere, om der er det ene mikroskopiske hul efter det andet i en aftale, som jeg ved den søde grød håber er ikkeeksisterende om 3 år, og hvor den eneste årsag til, at Det Radikale Venstre har valgt at støtte den, er, at vi vil kæmpe for, at den bliver udfaset, jo før, jo bedre.

Jeg spekulerer på, hvornår det går op for et flertal i det her hus, at vores opgave lige her og nu er at få flere østeuropæiske arbejdere til Danmark, ikke færre.

Vi burde interessere os for, hvordan vi kunne gøre sagsbehandlingen i Udlændingestyrelsen så smidig som overhovedet muligt, så østeuropæiske håndværkere, der vil hertil, oplever, at de får en positiv modtagelse og hjælp til at finde sig til rette på det danske arbejdsmarked, at de bliver modtaget i en ånd, hvor de fornemmer, at de kommer og giver et bidrag til, at vi kan sikre

en stærk økonomisk vækst i Danmark, og at vi ikke bliver ramt af en højere inflation, en stagnerende vækst og i det hele taget de negative økonomiske konsekvenser af overophedning. Det er da for pokker det, vi burde stå her og diskutere fra talerstolen, og ikke, om der er et lillebitte hul af den ene eller den anden karakter.

Efter min opfattelse er det fagbevægelsens opgave at sikre, at de mennesker, som arbejder i Danmark, har ordentlige lønvilkår. Det er det, den har varetaget de sidste 100 år. Hvorfor skulle det være specielt vanskeligt, fordi vi taler om arbejdskraft, som kommer fra Litauen eller fra Polen? Under alle omstændigheder er det den opgave, den må ruste sig til inden for de kommende 3 år, sådan er det bare.

Det kan ikke være os, der her fra Folketingets side den ene gang efter den anden skal lukke et lille mikroskopisk hul, hvor man muligvis via vikarerne kan risikere, at der kommer to polakker for meget eller for lidt. Det er da ikke det, der er opgaven. Vi skal ud og rekruttere dem offensivt, så de kan hjælpe os med at undgå en overophedning af den danske økonomi og sikre en fortsat vækst i Danmark, som sikrer den velfærd, som vi alle sammen gerne vil have.

Man må altså undskylde mig, jeg var nødt til at sige det, selv om jeg i øvrigt ganske tit er enig med min ærede kollega fra venstrefløjen.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal sådan set bare konstatere, at det vel nu står lysende klart for alle, også for Dansk Folkeparti og hr. Bent Bøgsted, at Socialdemokraterne er garantien for, at vi siger hjertelig velkommen til østeuropæisk arbejdskraft i Danmark. Men det skal være på danske løn- og arbejdsvilkår og ikke som foreslået af Det Radikale Venstre og De Konservative – jeg tror også, ordføreren fra Venstre har været fremme med synspunktet – at man bare skal lukke op for østeuropæisk arbejdskraft, hvilket jo, som vi kan se i andre lande, f.eks. Irland, har udviklet sig til en dumping af lønninger og et gråt arbejdsmarked, hvor lønmodtagere fra Østeuropa fragtes over og arbejder under kummerlige forhold til kummerlige lønninger.

Vi er garantien for, at det ikke sker i Danmark. Vi er garantien for, at man siger hjertelig velkommen til østeuropæiske lønmodtagere, men de skal arbejde på danske løn- og arbejdsvilkår. Vi vil ikke acceptere underminering af det danske velfærdssamfund.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det næste bliver vel, at Socialdemokratiet foreslår indførelse af en lovfastsat minimumsløn, siden det nu er Socialdemokratiet, der skal sikre, at der bliver ordentlige lønvilkår i Danmark. Det ser jeg da meget frem til, for så har vi da for alvor fået ødelagt den danske arbejdsmarkedsmodel.

Med hensyn til det her med Irland: Ja, nu vil jeg ikke citere Dolph en gang til, men jeg vil bare henvise til, at der ligger rapporter fra EU-Kommissionen, der ligger rapporter fra Nordisk Råd, og der ligger danske rapporter, og alle de rapporter peger på én ting: Det bidrag, der har været fra den arbejdskraft, som kommer fra de nye EU-lande, har været positivt. Ingen af de pågældende lande har kunnet mærke et negativt lønpres som følge af nye arbejdstagere fra de nye EU-lande. Sådan er fakta.

Der findes ikke en ærlig dokumentation for, at det er nødvendigt at opretholde østaftalen i Danmark, der er kun en politisk argumentation for det, og den må jeg bøje mig for. Men min opgave er så at sikre, at vi hurtigst muligt får vendt stemningen, så vi kan få den udfaset.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Tænk engang, at man her i Folketinget skal høre, at medlemmer fra Det Radikale Venstre er inspireret af en stor, fed bamse med et boldbat i hånden.

Jeg vil godt sige til fru Elisabeth Geday, at Socialdemokratiet vil blive ved med at kæmpe for de svageste. Vi vil ikke acceptere, at der finder løntrykkeri sted på det danske arbejdsmarked. Vi vil ikke acceptere, at østeuropæiske lønmodtagere skal fragtes til Danmark og gå under slavelignende forhold til dumpelønninger på 40 kr. i timen og bo under kummerlige forhold hos danske arbejdsgivere med kummerlige toilet- og madforhold og kummerlige soveforhold. Vi vil have, at der skal være ordentlige forhold. Hvis nogen skal være ansat i Danmark, ja, så skal det være på danske løn- og arbejdsvilkår.

Der er selvfølgelig forskelle i dansk politik. Jeg lader mig ikke inspirere af en stor, fed bamse med et boldbat. Jeg lader mig inspirere af de rent faktiske forhold og den kamp, som jeg synes er værd at føre for de svageste.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg er altså nødt til at sige, at der er en alvorlig mangel i min kære kollegas fjernsynsvaner, for det er altså en flodhest og ikke en bamse.

Men når det er sagt, må jeg sige, at jeg et eller andet sted synes, at Socialdemokratiets solidaritet er meget, meget lille. Faktum er jo, at de nye østeuropæiske lande har et ønske om at få præcis de samme betingelser for deres arbejdskrafts fri bevægelighed i Europa, som den danske arbejdskraft har.

Et eller andet sted spørger jeg mig selv, om den her solidaritet handler om at beskytte danske lønmodtagere mod det, Socialdemokratiet har defineret som en ublu konkurrence fra de østeuropæiske lande. Det er jo ikke virkeligheden, vi har jo ikke oplevet den konkurrence. Vi har ikke i en eneste branche oplevet en negativ konsekvens af de østeuropæere, der er kommet hertil. Det har kun været positivt.

Det betyder, at vi faktisk er i en win-win-situation, hvor vi ved at lempe østtaftalen og hjælpe de mennesker, som kan komme herop og få nogle opgaver, hvorefter de kan sende penge hjem og investere i deres hjemland, faktisk kan forbedre økonomien i Danmark og forbedre økonomien i de nye østeuropæiske lande. Det synes jeg da må siges at være solidaritet med de dårligere stillede fra de nye østeuropæiske lande.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Da jeg hørte fru Elisabeth Geday, kom jeg til at tænke på, om det i virkeligheden ikke er fru Elisabeth Geday, som er overophedet. For det er jo fantastisk, at man kan konstatere, at vi ikke har set nogen problemer. Vi? Ja, det kommer jo an på, hvem man er.

Det kan godt være, fru Elisabeth Geday ikke har set nogen problemer. Men det er nu engang et faktum, at hvis man spørger de faglige organisationer og dem, der er ansat inden for byggeri, gartneri, landbrug og inden for hotel- og restaurationsområdet, så hører man, at der er problemer. Der er problemer med arbejdsgivere i det her land, som er parate til at misbruge arbejdskraft fra Østeuropa til 20, 25, 30 kr. i timen. Problemerne er der. Spørgsmålet er, om man vil gøre noget ved dem, eller om man ikke vil gøre noget ved dem, og de faglige organisationer har bedt om, at Folketinget hjælper dem ved at give dem redskaberne til, at de kan gøre noget ved det.

Når man spørger, hvorfor det nu lige præcis er østeuropæiske arbejdere, så er det, fordi de mennesker er parate til, og det kan man egentlig godt forstå, at arbejde for de her 20-25 kr. i timen. Er det det arbejdsmarked, fru Elisabeth Geday gerne vil have, at mennesker skal være parate til at arbejde for 20-25 kr. i timen?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu er det jo ikke en ny situation, at der er arbejdsgivere i Danmark, som synes, det er sjovt at udnytte deres ansatte. Og det er heller ikke nogen ny situation, at der er arbejdsgivere i Danmark, som har lyst til at underbetale deres arbejdskraft. For det er simpelt hen sådan, at vi i dag ikke har nogen lovfastsat minimumsløn. Det er overenskomstfastsat, hvad man skal have i løn. Det er ikke sådan, at vi kan garantere her fra Folketinget, at alle folk skal have mindst 90 kr. i timen, og det ved hr. Jørgen Arbo-Bæhr jo udmærket godt.

Derfor spørger jeg mig selv: Hvorfor er det nu lige, at vi ikke kan overlade til arbejdsmarkedets parter og fagbevægelsen at sikre lønningerne for de omkring 4.000 østeuropæere, der kommer til Danmark hvert år, mens vi godt kan gøre det, når det gælder de øvrige 1,6 millioner på det private arbejdsmarked – eller hvor mange det nu er, vi taler om? Dem kan vi godt overlade til arbejdsmarkedets parter, men lige præcis de 4.000 østeuropæere er så stort et problem, at vi må have en østtaftale, og at den må forlænges gang på gang.

KL 11.10

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu forstår jeg egentlig bedre, hvorfor Det Radikale Venstre gang på gang medvirker til at skære i dagpengerettigheder og kontanthjælpsrettigheder i Danmark. Der er jo logik i det, for det er måden, hvorpå man sikrer, at også danske arbejdere vil være parate til at arbejde for 20-25 kr. i timen. Det er i virkeligheden det, der er logikken i det, fru Elisabeth Geday siger.

Det er heldigvis sådan, at man i dag ikke kan tvinge danske arbejdere til at arbejde for 20-25 kr. i timen. Men for en østeuropæer er alternativet endnu værre end at arbejde for de 20-25 kr. i

timen. Det er lige præcis derfor, der er brug for, at vi i forbindelse med udvidelsen mod Øst sikrer, at de mennesker, der arbejder på det danske arbejdsmarked, kan få en anstændig løn.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Inden hr. Jørgen Arbo-Bæhrs hjerte nu svulmer helt over af solidaritet med de østeuropæiske arbejdere, synes jeg lige, han skal minde sig selv om, at det, de kommer tilbage til, er arbejdsløshed og absolut ingenting: I det Østeuropa, hvor de eventuelt kan få et arbejde, får de ikke engang 25 kr. i timen.

Men jeg siger ikke det her for at forsvare så lav en løn, det kunne jeg ikke drømme om. Tværtimod vil jeg gerne stille mig op her på talerstolen og tilbyde fagbevægelsen og hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at dersom Enhedslisten ønsker at fremsætte et forslag om en lovfastsat minimumsløn, så skal Det Radikale Venstre gerne hjælpe Enhedslisten med at stemme det igennem Folketinget. Det kan da ikke siges mere firkantet.

Hvis det er sådan, at fagbevægelsen ønsker en lovfastsat minimumsløn på 90 kr. i timen, eller hvad det nu måtte være, så lad os da tage den her. Jeg synes bare, det er en fjollet måde at gøre det på. Jeg synes, det er en glimrende måde, vores system er indrettet på, hvor arbejdsmarkedets parter selv håndterer spørgsmål, der vedrører løn- og ansættelsesvilkår.

Men det skal altså ikke få hr. Jørgen Arbo-Bæhr til at sige, at Det Radikale Venstre ønsker et arbejdsmarked, hvor man kan få 25 kr. i timen. Jeg tror egentlig også godt, hr. Jørgen Arbo-Bæhr ved, at det ikke er det, vi taler om.

Det øvrige om kontanthjælpsloft og dagpenge synes jeg næsten må opleves som en vittighed. Jeg ved ikke, hvor mange gange jeg her fra talerstolen har stået og kæmpet imod kontanthjælpsloftet.

(Kort bemærkning):

Ole Sohn (SF):

Hvis den navnkundige Dolph fra tv havde overværet den radikale ordførers ordførertale, tror jeg, han ville have brugt sit berømmelige citat:

Bank, bank, bank! Samtale absolut sidste udvej.

For da jeg hørte fru Elisabeth Gedays ordførertale, kom jeg til at tænke på, at der må være et eller andet, der er glippet. For jeg tror, at alle, i hvert fald i østafstalekredsen, er indstillet på, at

vi skal åbne for østeuropæere, så de kan komme til Danmark og bidrage til væksten i Danmark.

Det, hele østaftalen går ud på, er faktisk at sikre, at de kan komme her, men at det sker på overenskomstmæssige vilkår. Det har jeg sådan set også fornemmet at Det Radikale Venstre har været enige i, i hvert fald har det været hele grundlaget for aftalen. Så jeg vil gerne spørge: Er det ikke fortsat Det Radikale Venstres indstilling?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det, der er gået op for mig, er, at det med de overenskomstmæssige vilkår fylder rigtig, rigtig meget, mens det med at komme hertil fylder meget, meget lidt i de drøftelser, vi har.

Man kunne ønske, at det var sådan, at vi, hver gang vi diskuterede det her emne, brugte fire femtedele af tiden på at diskutere, hvad vi kan gøre for hurtigst muligt og smidigst muligt at få rekrutteret den arbejdskraft, som erhvervene står og mangler, så alle oplever, at de får en god service fra det offentlige system; og at vi så brugte en femtedel af tiden på også at sikre, at det selvfølgelig indiskutabelt foregår på danske løn- og ansættelsesvilkår, at det er en selvfølge.

Men sådan foregår det jo ikke. Vi står her igen og igen og igen og diskuterer – ganske vist som den sidste udvej, som Dolph ville have sagt det – spørgsmål om overenskomster. Og der bliver ingen tid til at diskutere, hvordan vi i virkeligheden kunne gøre en større indsats for at gøre det lettere at rekruttere arbejdskraft i udlandet.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jamen nu nærmer vi os jo noget fornuftigt. SF medvirker meget gerne til at diskutere, hvordan vi sikrer, at vi får udvidet arbejdsstyrken med de mange arbejdsløse, som mangler opkvalificering. Men vi er bare ikke med i arbejdsmarkedsforliget, og derfor går jeg ud fra, at Det Radikale Venstre rejser den sag.

Kl. 11.15

Vi har mellem 4.000 og 6.000 arbejdsløse bygningsarbejdere. Dem er der jo brug for, de mangler bare nogle specialkvalifikationer. De skal selvfølgelig have noget opkvalificering, så de kan komme ud på arbejdsmarkedet. Er de 6.000 ikke nok til at dække behovet inden for byggeriet, skal vi selvfølgelig sørge for, vi får nogle flere fra andre lande til Danmark. Helt enig.

Men det er bare ikke det, der er dagsordenen i aftalen om østforliget. Vi medvirker gerne til det. Så hvis Det Radikale Venstre sammen med SF vil være med til at sikre, at vi kan få uddannet nogle flere af de arbejdsløse, som i dag mangler de rette kvalifikationer, medvirker vi meget gerne til det. Vi medvirker også gerne til at åbne mere op for at få flere til Danmark på ordentlige vilkår.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu havde jeg jo gerne set, at SF var med i forliget »Flere i arbejde«, så vi kunne stå sammen om at kæmpe for bl.a. lige præcis det, som hr. Ole Sohn nu har talt for her fra talerstolen.

Men det ændrer altså ikke ved, at vi, samtidig med at vi sørger for, at de arbejdsløse danskere bliver opkvalificeret til at varetage de ledige stillinger på det danske arbejdsmarked, er nødt til at gå ud aktivt og rekruttere i udlandet, for vi har ganske enkelt ikke mulighed for at få folk dirigeret hurtigt nok derhen, hvor der er brug for dem, og give dem de kvalifikationer, der skal til, på den meget korte bane, vi er på.

Vi står og mangler arbejdskraften lige her og nu. Så hurtigt kan man altså ikke omskole en elektriker til lige præcis at få de specialkompetencer, som man mangler, og hvis man kan hente dem i udlandet, er det da også meget mere fornuftigt. Det er da i hvert fald mere fornuftigt, end at en eksportvirksomhed skal sige nej til en ordre, fordi man ikke har folk, der kan udføre den.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Man kan i hvert fald sige, at det ikke ligefrem har højnet sagligheden, at den radikale ordfører vælger at citere fra Danmarks Radios underholdningsafdeling, og jeg synes, det jo altså understreger, hvad det er for en drømmeverden, man befinder sig i i Det Radikale Venstre.

Jeg hørte fru Geday sige, at det jo bare handler om, at østeuropæerne også vil have den fri bevægelighed, ligesom vi andre gerne vil have den. Men er det slet ikke gået op for fru Elisabeth Geday, at der altså er markante forskelle imellem de lande, der hører til henholdsvis Vesteuropa og Østeuropa, og at det netop er det, som udgør en bombe under hele vores arbejdsmarked i øjeblikket?

Det er selvfølgelig meget fint, at fru Geday står her på talerstolen og siger, at der ikke er op-

stået nogen problemer. Men må jeg henvise til, at bare i Århus, som vel trods alt er et område, som også fru Elisabeth Geday kommer til engang imellem, fik vi at vide forleden dag at der siden nytår har været en tredobling af antallet af sager i TIB. Siden nytårsskiftet for et halvt år siden har der allerede været en tredobling af sager i forhold til, hvad man havde, inden østudvidelsen trådte i kraft.

En tredobling, er det et udtryk for – sådan i en radikal drømmeverden, hvor man kan citere Dolph og Wulff og om lidt måske også Bamses Billedbog, sådan at vi får hele spektret komplet – at der slet ikke er nogen problemer på det her område?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Altså, sagen er jo den, at hvis man gør hegnet så højt, at man ikke kan komme over det, er folk nødt til at prøve, om de kan komme rundt om det. Det er jo lige præcis det, der er sagen: At vi gør det så vanskeligt for østeuropæisk arbejdskraft at komme hertil på lovlige vilkår, at der er nogen, som forsøger at komme hertil illegalt.

Hvis vi nu gjorde det muligt for folk at komme hertil på ordnede vilkår, hjælp dem igennem Udlændingservice, fik dem til at opleve, at de var velkomne, og ikke at de var – hvad skal man sige? – en slags pariaer på vores arbejdsmarked, så ville det jo være en helt anden situation. Så ville der slet ikke være behov for de illegale, for de stillinger ville blive besat med lovlig arbejdskraft, fordi virksomhederne ikke behøvede at vente måske op til flere måneder på at få en arbejds- og opholdstilladelse igennem. Det er jo det, der er virkeligheden. Det er altså ikke mig, der lever i en drømmeverden.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så er det hr. Morten Messerschmidt for en sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Nu mangler vi så bare, vi også får Grønspættebogen citeret, for hvis nu fru Geday ville beskæftige sig med, hvordan forholdene er, ville hun vide, at Danmark rent faktisk topper, med hensyn til arbejdstagere fra USA, fra Europa og fra Asien gerne vil arbejde. Danmark topper. Vi har sjældent fået så mange arbejdstagere fra udlandet til regulære arbejdspladser eller som studerende, som vi har i øjeblikket. Det er ikke

mere end ganske få måneder siden, vi fik de tal. Jeg vil gerne levere dem til fru Geday, hvis det kan bringe os ud af underholdningsafdelingen og ind i den virkelige verden.

Men det, jeg bare beder om, er, om ikke fru Geday vil bekræfte, at når TIB i Århus på JP Århus' forside mandag den 29. maj siger, at i perioden fra nytår og til nu har der været en tredobling af sager med overenskomster, der ikke overholdes, med folk, der går til fuldstændig uacceptable lønninger, og med håndværkere, der skal bo i de huse, de er ved at restaurere, så er det i den grad et udtryk for, at der er enorme problemer på det her område, og at fru Geday er en del af problemet.

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Næ, vil jeg sige til hr. Morten Messerschmidt, det eneste, det er udtryk for, er, at der er mangel på arbejdskraft i byggesektoren. Det er det eneste, det er udtryk for.

Så hvis hr. Morten Messerschmidt nu ville hjælpe mig med at få lempet den her østaf tale – det kan jeg forstå man ikke ønsker – så vi hurtigst muligt kan få lukket nogle af de flaskehalser, der er på byggeriområdet, ville vi slet ikke se de her sager; fordi så ville det blive så nemt at få folk hertil på lovlige vilkår og under ordnede forhold, og så ville vi overlade det til fagbevægelsen at sikre ordentlige løn- og ansættelsesvilkår, sådan som de har gjort for over 2,2 millioner danske lønmodtagere de seneste 100 år. Så det er det. Vi lader systemet, den danske arbejdsmarkedsmodel, klare forholdene. Det behøver man altså ikke os som lovgivere til at gøre.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det kan forstå på det hele, at fru Elisabeth Geday er meget optaget af byggebranchen, og det er også fair nok. Der er selvfølgelig problemer. Og jeg erkender blankt, at der er mange steder, der mangler arbejdskraft. Men det er ligesom om, at det kun er det område, der er fokus på, og så skal det hele fjernes.

Vi må tage i betragtning, at vi vel har 127.000 arbejdsløse, vi har 40.000 ledige på aktivering, der ikke tæller med i arbejdsløshedsstatistikken, vi har vel 15.000 ledige – tror jeg egentlig det er – der går på løntilskud, og som heller ikke tæller med i arbejdsløshedsstatistikken. Er fru Elisabeth Geday ikke optaget af at få de her omkring

200.000-250.000 ledige, vi har i Danmark, i arbejde i stedet for at åbne op for arbejdskraft? Vi skal bare have flere ind, og så har vi ikke chance for at få de ledige i arbejde, på samme måde som det er utrolig svært for de unge i det hele taget at få en praktikplads, også i byggebranchen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Altså, jeg ved ikke, om det er sådan, at Dansk Folkeparti kun kan klare en dagsorden ad gangen. Jeg kan godt klare i hvert fald to. Og den ene dagsorden handler om, hvad vi gør for de danske ledige, og den anden dagsorden er så den, vi har lige her i dag. Den handler om, hvordan vi så kan få mere kvalificeret arbejdskraft hertil udefra. Det er to forskellige dagsordener.

Det, at jeg ønsker, at der skal flere østeuropæiske lønmodtagere til Danmark for at fylde nogle af hullerne ud, er jo ikke det samme som, at jeg ikke ønsker at gøre en indsats for at få danske ledige i gang på arbejdsmarkedet. Det eneste, det er udtryk for, er, at jeg altså ikke har tid nok til at gøre rede for alt, hvad jeg kan gøre for de ledige på det danske arbejdsmarked, samtidig med at jeg er nødt til at stå fast på, at vi ønsker, at der skal gøres en aktiv indsats for at rekruttere mere arbejdskraft fra de nye EU-lande til at fylde hullerne på det danske arbejdsmarked med – eller bare nogle af dem.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja tak. Hr. Bent Bøgsted for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er lige det, der er problemet, vil jeg sige til fru Elisabeth Geday, for jo mere der bliver åbnet op for arbejdskraft udefra, jo sværere er det at få virksomhederne til at tage fat i nogle af dem, som fru Elisabeth Geday siger at hun også gerne vil have i arbejde.

Hvorfor skulle en arbejdsgiver da bekymre sig om at være medvirkende til at give en uddannelse eller en opkvalificering til nogen af de ledige, vi har, hvis det er meget nemmere at hente arbejdskraften i EU? Hvorfor skulle de da det? Det får det resultat, at de dårligst stillede, hvad uddannelse angår herhjemme, faktisk ikke kan komme i arbejde, for det er ikke det, fru Elisabeth Geday vil. Der skal bare åbnes op, så får vi de ledige stillinger besat, og så er der ikke no-

gen stillinger til dem, som mangler lidt uddannelse, og som skal have noget opkvalificering.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Hvis verden nu bare havde været lige så simpel, som Dansk Folkeparti vil gøre den til, så ville vi måske være i den situation. Men sagen er jo, at vi har fuldstændig fri bevægelighed for arbejdskraft fra Tyskland og fra Sverige. I Tyskland har man i visse områder en ledighed på 15 pct. inden for de områder, hvor vi oven i købet står og mangler arbejdskraft. De er altså ikke kommet løbende til Danmark.

Det er ikke sådan, at hvis vi fjernede østaftalen i dag, ville der i overmorgen stå 100.000 polakker og bede om at få arbejde i Danmark. Sådan er virkeligheden ikke. Vi er nødt til aktivt at ud og gøre noget for at gøre dem interesserede i at komme til Danmark.

Kl. 11.25

I dag har vi i størrelsesordenen 4.000 om året. Hvis vi er rigtig heldige, og hvis vi er dygtige, kan det være, vi kan få hævet det tal til måske 10.000 eller 15.000. Det er under alle omstændigheder noget, der hverken kommer til at være i konkurrence med de omkring 150.000 ledige, vi har, eller være i konkurrence med det danske arbejdsmarked i øvrigt. Det vil kun komme til at bidrage positivt og måske forhindre eller i hvert fald være et forsøg på at forhindre en overopledning af dansk økonomi, og den er der ved den søde grød ingen af os der har en interesse i.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak. Så går vi tilbage til ordførerrækken.

Ole Sohn (SF):

Det har været en meget interessant debat, ikke mindst debatten med Det Radikale Venstres ordfører. Det har været interessant på den måde, at i virkeligheden så drejer ændringerne af udlændingeloven sig om at sikre, at man gør det mere smidigt for udlændinge at komme til Danmark – en aftale, som Det Radikale Venstre, SF, Socialdemokratiet og regeringen har lavet med det formål at sikre, at der kan være den tilstrækkelige arbejdskraft, og at de virksomheder, der har overenskomster, på en mere enkel og mere smidig måde kan få arbejdskraft til Danmark, fordi man så har det fagretlige system, de faglige organisationer til at sikre, at forholdene er i orden.

Det, der er helt afgørende, når vi diskuterer østaftalen, er at have for øje, at det er en midler-

tidig aftale. Det har været klart fra starten. Den kan dække en årrække på 6 år, og så skal den udfases. Derfor er det helt naturligt og en kendsgerning, at det – uanset hvordan virkeligheden så i øvrigt hænger sammen i de forskellige partiers hoveder angående ja eller nej til EU – at den skal udfases inden 2009. Derfor kan man jo lige så godt udfase den på en måde, hvor man sikrer, at de virksomheder, der har forholdene i orden, får lettere ved at rekruttere arbejdskraft. Det er det, aftalen går ud på.

Men så vil jeg gerne understrege – og måske med særlig vægt over for Det Radikale Venstre, som er meget optaget, berettiget, af at sikre tilstrækkeligt med arbejdskraft, fordi det er forudsætningen for en fortsat økonomisk udvikling for samfundet – at vi har en forpligtelse til i det her samfund at gøre op med det skisma, at vi har omkring 150.000 arbejdsløse.

I Danmark er der ikke mangel på arbejdskraft. Der er til gengæld mangel på arbejdskraft med de rette kvalifikationer. Men der har vi desværre en arbejdsmarkedsreform, »Flere i arbejde«, som Det Radikale Venstre, Dansk Folkeparti, regeringen og Socialdemokraterne er med i, og som i den grad fokuserer på at lave aktivering, aktivering, aktivering af mere eller mindre ledig karakter frem for at satse på at opkvalificere arbejdskraften – den arbejdskraft, som går ledig, men som mangler de kvalifikationer, arbejdsgiverne efterspørger.

Hvorfor sætter man ikke ind dér? Hvorfor sætter vi ikke ind over for arbejdsgiverne og siger: I har en efterspørgsel. Lad os få at vide, hvad det er for en arbejdskraft, I efterspørger? Hvorfor får vi ikke lavet nogle forpligtende aftaler med arbejdsformidlingerne, med specielt arbejdsmarkedsuddannelsesinstitutionerne, sådan at man kan få skruet de efteruddannelser sammen på en måde, som gør, at de folk, der er arbejdsløse, som gennemgår de kurser, samtidig er sikret arbejde ved de virksomheder, som efterspørger arbejdskraften?

Vi har alle muligheder med den høje beskæftigelse, men hvad er det regeringen, Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti arbejder med? Det er bare, hvordan man kan lave lidt om på aktiveringsforløbet uden at tage fat om nældens rod.

Derfor vil jeg sige det på den måde: Østaftalen har alene til formål at sikre, i den udstrækning det er muligt, at østeuropæisk arbejdskraft er velkommen i Danmark og har været det fra dag et, men at det sker på de overenskomstmæs-

sige vilkår, som er gældende i Danmark. Hvordan vi øger rekrutteringen både ved at uddanne den arbejdsløse arbejdskraft herhjemme, og bidrage til, at udenlandsk arbejdskraft kan komme hertil, er et aktuelt problem, som vi også skal løse. Vi skal jo have det sådan, at vi kan byde udenlandsk arbejdskraft velkommen i Danmark på nøjagtig samme måde, som vi ønsker at danske arbejdere bliver budt velkommen i udlandet. Der er jo tusindvis af danske håndværkere, folk fra LO- og FTF-området og akademikere, som arbejder i andre lande og altid har gjort det. Vi er et land, der lever af at handle, der lever i en globaliseret verden, og det skal vi selvfølgelig også indrette vores lovgivning efter.

Kl. 11.30

Man må bare ikke forfalde til at tro, at man udvikler Danmarks økonomi ved at sparke bunden væk under den danske arbejdsmarkedsmodel. Det vil ikke ske, så længe østaftalen er gældende, men en undergravning af den danske model vil alene have den konsekvens, at man samtidig undergraver det velfærdssystem, som det danske samfund er bygget op på, og som vi også gerne skulle bygge videre på til de kommende generationer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 1: Forslag til lov om ændring af tronfølgeoven. (Ligestilling mellem kønne i arvefølgen – fremsat i henhold til proceduren i grundlovens § 88).

Af statsministeren (Anders Fogh Rasmussen). (Fremsat 4/10 2005. Første behandling 31/1 2006. Betænkning 10/5 2006).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Svend Auken (S):

Da Folketinget for nogle dage siden havde en grundig debat om det fortsatte militære engagement i Irak, blev der udtalt stærk kritik af, at statsministeren ikke var til stede under denne debat, ligesom statsministeren ikke havde været til stede under tidligere debatter i Folketinget om Irak. I dag har Folketinget et lovforslag om ændring af tronfølgeoven til behandling. Statsministeren har selv fremsat forslaget, som endda indebærer en grundlovsrevisionsprocedure, men her er statsministeren heller ikke til stede.

Det er jo udmærket, at vi kan diskutere med en anden minister, der ikke har fremsat forslaget, men det er altså usædvanligt, at vi her i Folketinget behandler forslag om ændring af grundloven og ændring af tronfølgeoven, og regeringens øverste minister ikke ulejlig sig med at være til stede i Folketingssalen. Det er for mig at se selvfølgelig udtryk for en manglende respekt for Folketinget. Man har jo sit flertal, man har Dansk Folkeparti, så selv at komme til behandlingen af sine egne lovforslag behøver man ikke, og jeg synes, det er utilfredsstillende.

Der er al mulig grund til under både denne sag og den næstfølgende sag – netop ved denne lejlighed, hvor Folketinget i bred almindelighed er enigt om at ændre tronfølgeoven, så man sikrer en lige arvefølgeadgang for mænd og kvinder til den danske trone og derfor faktisk gør indgreb i grundlovens § 2 og iværksætter en grundlovsprocedure – at diskutere, om det ikke er rigtigt at ændre hele § 2 som foreslået af Det